

عنوان مقاله:

آموزش علوم پزشکی در ایران باستان

محل انتشار:

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی، دوره 11، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندها:

ارمان رزگران

سعید دلنش آموز

عبدالعلی محقق زاده

خلاصه مقاله:

مقدمه: آموزش بخش بسیار با اهمیت سیستم های پزشکی ملل مختلف را تشکیل می دهد که در مورد برخی تمدن ها مورد تحقیق قرار گرفته است. در این پژوهش سعی شده است تا از میان اطلاعات و منابع موجود طرحی کلی از آموزش پزشکی در ایران باستان (از آغاز تا ۶۳۷ میلادی) ارائه شود. روش ها: در این پژوهش با مطالعه آثار مرتبط با ایران باستان اعم از نوشه های ایرانی باقیمانده نظریه اوتا و دینکرد و یا آثار به جای سایر اقوام که تاریخ ایران را به رشته تحریر در آورده اند و نیز به وسیله استناد مربوط به مناطق باستانی کشور، و نیز با بررسی پژوهش های مورخین و اندیشمندان متاخر اطلاعات لازم جمع آوری شده و با دسته بندی اطلاعات، طرح کلی از آموزش علوم پزشکی در ایران باستان ارائه گردد. نتایج: با بررسی و جمع بندی مطالعه موجود طرحی از آموزش پزشکی در ایران باستان شامل: خط: عنصری مهم در علم آموزی، دانش پژوهی و آموزش عمومی در ایران باستان، مکاتب پزشکی، موسسات، دانشگاه ها و مدارس پزشکی و شاخه ها و حیطه های آموزش پزشکی، ارائه شد. نتیجه گیری: با نگاهی اجمالی به استناد بر جای مانده به خوبی اهمیت دانش و آموزش آن حتی از دوران کودکی میان ایرانیان از روزگاران باستان مشخص می شود. بی تردید این توجه و اهتمام در آموزش و به خصوص آموزش پزشکی به عنوان شاخه ای از آن، یکی از رمز های پویایی فرهنگ و تمدن ایران زمین در طول تاریخ است.

کلمات کلیدی:

آموزش پزشکی، ایران باستان, Medical education, Ancient Persia

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1726194>

